

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813209957
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813209957.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, Alpenstrasse 2, CH-6300 Zug, zast.: JUDr. Ján Šoltés, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava , proti odporcovi: H. G., nar. X.XX.XXXX, F. cesta XXXX/XB/X, XXX XX I., o zaplatenie 768,56 € s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 358,81 eur od 27.06.2009 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamieťa

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným súdu 21. 5. 2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatením pohľadávky vo výške 768,56 euro s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým že odporkyňa ako držiteľ karty bola v zmysle dojednaní zmluvy o vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty oprávnená čerpať kartou peňažné prostriedky maximálne do výšky disponibilného úverového rámca a povinná uhradiť dlžnú sumu vyčíslenú právnym predchodcom navrhovateľa v zaslanom výpise najskôr v deň uzávierky a najneskôr v deň splatnosti daného cyklu, minimálne vo výške právnym predchodcom navrhovateľa určenej minimálnej splátky. Nakoľko v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty odporca napriek písomným výzvam právneho predchodcu navrhovateľa porušil svoju povinnosť realizovať úhradu dlžnej sumy, právny predchodca navrhovateľa s účinnosťou k 26. 6. 2009 v zmysle článku VIII., bod 8. 1.2. Obchodných podmienok Tatrabanky a.s. Pre medzinárodné kreditné karty vypovedal zmluvu o vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty a zároveň vyzval odporkyňu na okamžitú úhradu dlžnej sumy, špecifikovanej v písomnej výpovedi v sume 770,85 euro po doručení výpovede zmluvy o vydaní a používaní medzinárodnej kreditnej karty k 26. 6. 2009. Odporkyňa napriek výzve svoj záväzok neuhradila, od 27. 6. 2009 v je v omeškaní zo zaplatením dlžnej sumy. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Tatra banka a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 22. 8. 2012 bola pohľadávka postúpená navrhovateľovi.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz 13 R o 20/2013 zo dňa 24. 6. 2013, ktorý bol zrušený uznesením z 15. 7. 2013, pretože ho nebolo možné doručiť do vlastných rúk odporcovi.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, právny zástupca navrhovateľa sa ospravedlnil a žiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavila ani odporkyňa, ktorá mala vykázané doručenie. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi : žiadosťou o vydanie kreditnej karty, vyjadrením žiadateľa, výpisom z bankovej knihy, s výpoveďou zmluvy zo dňa 22.6. 2009, so zmluvou o postúpení pohľadávok, s obchodnými podmienkami Tatrabanky a.s. pre medzinárodné kreditné karty.

Z vykonaných dôkazov súd zistil tento skutkový stav:

Odporkyňa požiadala o vydanie karty s úverovým rámcom 20 000 slovenských korún. Ako vyplýva z výpisu z bankovej knihy produkt jej bol poskytnutý 13. 9. 2007 s úverovým rámcom 663,88. Právny predchodca navrhovateľa vypovedal zmluvu 22. 6. 2009, vypoveď sa stala účinnou odo dňa doručenia vypovede. Podľa článku VIII. Obchodných podmienok Tatrabanky a.s. pre medzinárodné kreditné karty zmluva, vrátane dohody o poskytnutí úverového rámca zaniká aj vypoveďou banky v prípadoch určených obchodnými podmienkami. Vypoveď je účinná do dvoch mesiacov odo dňa doručenia vypovede držiteľovi celkového úverového rámca. Podľa článku V. bod 13 obchodných podmienok ak držiteľ úverového rámca nevyrovná dlžnú sumu, banka má právo využiť oprávnenie - zablokovať alebo vinkulovať peňažné prostriedky na účtoch držiteľa a taktiež má právo vypovedať zmluvu. Podľa výpisu z účtu z predloženého navrhovateľom banka poskytla odporkyni sumu 50 798,05 Sk, odporkyňa na účet poukázala 22 958,25 Sk. Navrhovateľ- resp. jeho právny predchodca teda na základe žiadosti odporkyne uzavrel s odporkyňou zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Z dlžnej sumy uhradila navrhovateľovi sumu 22 958,25 Sk. V dôsledku neplnenia dohodnutých podmienok navrhovateľ vypovedal zmluvu 22. 6. 2009, vypoveď sa stala účinnou odo dňa doručenia vypovede, ako jeden zo spôsobov zániku zmluvy podľa Obchodných podmienok Tatra banky čl. VIII. Podľa § 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ods.3 zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia právny vzťah medzi účastníkmi súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorú možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, čo znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný len sčasti dôvodne. Je nepochybné, že účastníci uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej odporkyňa získala úverový rámec vo výške 20.000,- Sk, v rámci ktorého vyčerpala sumu celkom 50 798,05 Sk. Taktiež bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca navrhovateľa zmluvu vypovedal, na základe čoho zmluva podľa dohody účastníkov zanikla. Ako bolo konštatované vyššie, v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa podmienky upravené v zmluve nemôžu odchyliť od ustanovenia Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na §§ 39, 48 a 457 Občianskeho zákonníka je potrebné konštatovať, že zmluva sa zrušuje

od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom zániku zmluvy si účastníci zrušenej zmluvy majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Dôsledky zániku zmluvy podľa dojednaní zmluvy medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky zániku zmluvy podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Ustanovenie všeobecných podmienok, podľa ktorých má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek zániku zmluvy je upravené pre odporcu nevýhodnejšie oproti úprave v § 457 Občianskeho zákonníka. Za daného stavu majú teda prednosť ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v rámci spotrebiteľského práva (tento názor vyplýva aj napr. z rozhodnutia KS v Trenčíne č.k. 17Co/50/2012). Súd preto zastáva názor, že po zániku zmluvy je odporkyňa povinná vrátiť navrhovateľovi iba to, čo jej bolo poskytnuté, t.j. sumu 358,81 eur. V konaní bolo nepochybne preukázané, že odporkyňa navrhovateľovi vyplatila sumu 22 958,25 Sk, dostala 50798,05 eur. Z toho dôvodu súd návrhu navrhovateľa vyhovel len v časti rozdielu medzi týmito dvomi sumami. Na základe týchto skutočností teda po zániku zmluvy vznikol na strane odporkyne záväzok vo výške 10 809,58 Sk čo predstavuje sumu 358,81 eur, ktorú súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak odporkyňa napriek výzve svoj záväzok neuhradila, od 27. 6. 2009, kedy došlo k výpovedi zmluvy, je v omeškaní, preto ju súd zaviazal i k úhrade úroku z omeškania vo výške 9% zo sumy 358,81 eur od 27.06.2009 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ bol v prevažnej miere neúspešný, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Odporca náhradu trov konania neuplatnil, preto súd o nej nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.